

Lectorium Rosicrucianum
Mednarodna šola Zlatega rožnega križa

Edino vprašanje

V življenju naletimo na mnoge vprašanja. Na svoji poti doživimo veliko nerazložljivega. V nas se vedno znova pojavljajo vprašanja, ki se dvigajo kakor lotosov cvet iz mulja.

Mnogo vprašanj pozabimo.
Na mnoga vprašanja ne odgovorimo.
Z mnogimi vprašanji se ne ukvarjamo.
Ne potrebujemo odgovorov?
Ponovno se dogajajo nepredvidene stvari.

Ponovno se vprašujemo vprašanjem.
Ponovno zahrepenimo po odgovorih na mnoga vprašanja,
kakor hrepenimo po prvi, skoraj pozabljeni ljubezni.

Vprašanj ne moremo oblikovati.
Vprašanj tudi ne moremo izgovoriti.
Razblinijo se v vsakodnevem življenju.
Razpršijo se kot majhni beli oblaki na modrem nebu.

In spet opazujemo stvari, ki jih ne moremo dojeti.
Spet se pripetijo nenavadni dogodki.
Osupnemo.
Razveselimo se.
Prestrašimo se.
Presenečeni smo.
Odrivamo vprašanja, saj nimamo vprašanja,
da bi poiskali odgovor.

Pa vendar ... vprašanja nas ne pustijo na miru.
So kot pozabljene vrtnice, ki nas s svojimi trni opozarjajo, da vendarle obstajajo.
Vprašanja se vedno znova pojavijo z novimi odtenki, z novimi zvoki in barvami.
Priganjajo nas, naj poiščemo odgovor.
Nemir v srcu ostaja z nami toliko vprašanja, dokler s svojo prebujajočo se dušo ne zmoremo oblikovati *edinega vprašanja*,
dokler se ne potopimo globoko vase in poiščemo edini odgovor.

Potem se zdi, kot da bi se odprli ljubezni, ki smo se ji dolgo upirali.

Source:

<https://si.rosycross.org/sl/artikel/edino-vprasanje>